

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 119 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 235:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsfonde, kildeskatteloven og pensionsbeskatningsloven. (Ændring af reglerne om bidragsregulering, bidragspligt, opkrævning m.v.).

Af skatteministeren (Stavad).

(Fremsat 7/4 94. Første behandling 14/4 94. Betænkning 18/5 94. Anden behandling 24/5 94. Tillægsbetænkning 25/5 94).

Der var stillet 2 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Kirkegaard (KF):

Selv om det blev sent ved det sidste møde, og selv om det er fredag og sidste mødedag før den mødefri periode, bliver jeg alligevel nødt til her ved tredjebehandlingen at give bruttoskatten den sidste olie.

Når vi om lidt stemmer om dette bruttoskatteforslag, vil Det Konservative Folkeparti stemme rødt. Når vi næste gang kommer til at stemme om bruttoskatten, vil det formentlig

være efter valget, og under en ny borgerlig regering vil der blive fremsat et forslag om at afskaffe bruttoskatten, og så vil De Konservative stemme grønt; det er egentlig også det, vi bedst kan lide. Så vil der i øvrigt også komme et lettelsens suk fra alle de bruttoskatteplagede danskere.

Bruttoskatteoven er i enhver henseende et misfoster. Politisk er det et bluffnummer – det skal jeg vende tilbage til – og teknisk er det noget makværk, hvad vi til fulde har fået dokumenteret i de sidste dage. Der er allerede skrevet tykke bøger på adskillige hundrede sider om den håbløse teknik, ja, selv i Skatteministeriet kan man bevisligt ikke finde ud af den. Det fremgår tydeligt af det notat, som tilgik Skatteudvalget fra skatteministeren i går, lovforslag nr. L 235, bilag 41, et notat fra 13. oktober 1993. Her starter den famøse sag om bidragsfriholdelse for de tidligere statsansatte med pensionslignende ydelser, som vi i de sidste dage har diskuteret her i salen, i Skatteudvalget og i Finansudvalget.

I den forbindelse er der et hængeparti, som jeg er nødt til at drage frem, selv om jeg godt ved, at det vil forøge produktionen af mavesyre hos både skatteministeren og finansministeren. Det er spørgsmålet om, i hvilket omfang regeringen har hjemmel til at undlade at opkræve et ellers pligtigt bidrag fra de tidligere offentligt ansatte.

Jeg spurgte i tirsdags, om skatteministeren havde hjemmel til at undlade opkrævning af bidrag fra de tidligere kommunalt ansatte i perioden fra 1. maj til 1. juli 1994. Skatteministeren undlod klogeligt at svare, selv om det ellers er sjældent, at ministeren lader en chance for at komme på talerstolen gå fra sig. Derfor kaldte vi skatteministeren i samråd onsdag formiddag, og her spurgte vi igen: Er der hjemmel til at undlade at opkræve det pågældende beløb? Svaret fra skatteministeren var ja.

Onsdag eftermiddag var justitsministeren i samråd i Finansudvalget og fik stillet præcis det samme spørgsmål. Her var svaret nej.

Skatteministeren har med andre ord givet nogle besynderlige, forkerte oplysninger i Skatteudvalget. Han har ikke efterfølgende over for udvalget korrigeret sin misinformation, og derfor vil jeg gerne bede skatteministeren om at gøre det her.